

Ifjúgárdisták szemléje

A KISZ Csongrád megyei bizottsága és a Csongrád megyei Úttörőelnökség Hódmezővásárhelyen rendezte meg az idén az Ifjú Gárda és az úttörőgárda 10. megyei szemléjét. Június elsejétől harmadikáig öt Csongrád megyei város, valamint a szegedi és a szentesi járás élen járó szakaszai adnak számot a kiképzésen elvégzett ismereteikről. Pénteken, a találkozó első napján alakult és menetdalszemlén vesznek részt a fiatalok, majd haditechnikai bemutatót tekintenek meg. Június 2-án, szombaton harci túrára indulnak a gárdisták. Tizenöt kilométeres terepszakaszon térkép és tájoló segítségével különböző álmásolatokat keresnek föl, ahol

többek között ifjúságpolitikai, polgárvédelmi, közbiztonsági kérdésekre kell válaszolniuk. A gyakorlati feladatok sem könnyűek: lesz gránátdobás, súlylökés, kötélmászás, légpuskalövészet és tűzoltás. Vasárnap rajversenyekkel folytatódik a megyei erőpróba. Úszás, fegyveres váltótűzés és akadálypálya leküzdése szerepel a programban. Ezen a napon kapcsolódik be körülbelül ezerkét száz úttörőgárdista a küzdelembe. A pirosnyakkendősök szakágaként — munkásőr, határőr, egészségőr, közlekedésszereplő — vetélkednek egymással. A legjobbak a győri országos seeregyszerűen képviselik majd Csongrád megyét.

Korszerűsítik az autópályát

Az M1—M7-es autópályán június 8-án üzembe helyezik a korszerűsített szakaszt, visszakerül a Balaton felé haladó közlekedés a jobb pályára, helyreáll a forgalmi rend az autópályán. Az építők eddig első osztályú munkát végeztek — az utolsó réteg minősítése még hátra van — a korábbi 18 centiméteres alapú betonút helyett teherbíróbb, korszerű, a legújabb autópályakéval azonos útfelületet készítettek. Mintegy 80 millió forintos költséggel, 55 ezer tonna aszfalt felhasználásával, 110—120 ezer négyzetméter „szőnyegszelést” tulajdonképpen új, szélesebb, kétszer-három sávos és egy leállósávval ellátott autópálya épült.

Okos brigádok

Az az okos, aki sokat tud. Aki viszont igazán sokat tud, hamar megtudja, mennyit kellene még tanulnia, hogy többet tudjon. Ha valóban okos, még tanul, legtöbbször holtáig, mint a jó pap. Nem tudósok gyülekezetében jönnek elő ezek a bölcs gondolatok most, hanem kereskedők, kendergyáriak, vasúti hidászok, építők, bontott csirkét hűtők, állami gazdasági dolgozók és villanyszerelők győztes csapatának megyei vetélkedőjén. Semmi komoly tét nincs már ezen a vetélkedőn, a korábban építgetett torony gombját szidolozzák csak: a legjobbak közül kinek sikerül első helyre állnia. Sokat tanultak a brigádok, csak azért, hogy okosabbak legyenek. Azt hallottuk, megyékben tizenháromezren fogtak könyvet, jártak moziba, színházba, kiállításra, ennyien hallgattak meg komoly előadókat. Csupa olyan emberről van szó, akik elsősorban azért álltak össze, hogy sokat dolgozzanak, és jól keressenek. A csirkegyáriaknak akkor se nagyon vetnénk a szemükre, ha éppen nem kapunk friss csirkét, hogy nem olvasnak Moldovát, a villanyszerelőknek, hogy nem látták Kass János rajzait-fejeit, és a kereskedőknek sem Örkény Istvánt emlegetnénk, ha nem kapunk karfiolt, mégis olvastak, tanultak, és tudásból versenyeztek.

Arra a kérdésre, lehet-e kedvet csinálni a művelődésre, egyszerre nagyon sok emberben, egyszerre a felelet: lehet. Mozgalmat lehet szervezni, ha van ennek a mozgalomnak nemcsak befogadó, de kiszolgáló hálózata is. A brigádoknak ugyanis segítőkre van szükségük, akkor is, ha tévedés lenne hinnünk, hogy valami elképzelt nullapontról indultak. Harminc brigád százötven tagjával volt szerencsém találkozni, hitelt mondhatom, amiről számot adtak, arra nem lehet csupán kilenc hónap alatt fölkelni. Többségük rendszeresen olvas, van közöttük színházba járó is, és ha moziban akadnak először rá a Ménesgazdára, mennek utána a könyvtárba is.

Azt hiszem, nem kell aggódnunk, hogy a brigád minden tagja nem egyformán művelődik. Az emberi agyat sem a kezdet kezdetén, sem menet közben nem lehet simára vasalni, meg sem fordulhat a fejünkben, hogy akármilyen mozgalommal is egyforma embereket neveljünk. Azt azonban nem lehet elvitatni, hogy a brigád, a maga jó közösségével ébren tudja tartani a művelődés vágyát, sokkal jobban, mint hasonló korú emberek esetében bármilyen más, és a művelődés közvetítőkörébe is üzemben tarthatja.

A megyei döntőnek több „találmánya” is volt az előző vetélkedőkhöz képest. Az okos ember azt mondja, nem győmőszölhet mindent a fejébe, mert nem fér el benne minden, ellenben tudja, mire hol talál feleletet. Pártfogót hívhatott a versenyre minden brigádtag, és támogatást kérhetett tőle vetélkedő közben is. Jó lenne, ha föl hívásra született szellemi kapcsolatuk később is megmaradna. A párt-

fogók készsége nem hiányzik. Ugyancsak jó lenne, ha más művelődési vetélkedők kigondolásakor már előre kalkulálhatnánk a pártfogók segítőkészségével. A föl készítés időszakában sokkal gyümölcsözőbb lenne a kapcsolat.

Minden eddigi, szellemi javakat gyarapító nemes mozgalom csak adni akart a brigádoknak. Apró szeletekre vágta a világmindenségre való tudnivalókat, és emészthető állapotban találta. A mostani döntő vállalkozott rá először, hogy a „sima” brigádtagra is föl hívja a figyelmet: igyekezzünk megismerni őt is. Kis ív kérdezte, mit tud Pajkó Mihályról, Kádár Gergelyről, Juhász Lászlóról, Pápi Istvánról, Kovács Sándorról, Ördög Katalinról, Kőszó Istvánról, vagy Pap Andrásról a brigád másik tagja, esetleg a brigádvezető, és mit tud, aki fölöttese, és most is pártfogást vállalt fölötté. Kivülállóknak ez a kis ívecske hozta a legtöbb tanulást. Föltehető, hogy egy szöveggyép vagy esztrogapad minden műszaki jellemzőjét kapásból elmondta volna, akik azzal dolgoznak, de olyan egyszerű dolgokba már nagyokat tévedtek, hogy mennyi az illető havi keresete, milyenek a lakáskörülményei, mennyi a tanulmányi szabadsága, mikor üdült utoljára beutalóval, vagy mikor kapott jó munkájáért jutalmat. Egyik-másik választ, ha egymás mellé tesszük, sajnálatosan furcsa következtetésre juthatunk. Munkája, magatartása elejétől fogva kifogástalan, de üdülő beutalót még nem kapott. Volt rá példa, aki fölötté áll az üzemben, nem tudja, mit dolgozik egyáltalán az illető, mennyi a jövedelme, és milyenek a lakáskörülményei, pedig itt szorultna elsősorban pártfogásra. Mondhatnánk, reméljük, a következő vetélkedők idején már ilyesmire is gondolkodik a szervezők, de ne mondjuk, mert csak az eget föszenénk vele. A dolgozót megismerni, gondjairól tudni nem érdem, amit pontozni kell, hanem kötelesség.

Egy nagyobb vetélkedő írja elő a pontjait, azt pedig demokratizmusnak mondják. Ha a brigádnak esze ágában sincs könyvet olvasni, Busó János és a méneskari tiszt ellenétén rágódni, vagy a vörös prédikátor teóriáit szálára szedni, fölöttése akkor is legyen pártfogója, és tudjon róla minden fontosat.

A „tanuljunk könnyen, gyorsan” célt szolgálja minden vetélkedő, de aki okos, és tanul, az tudja, hogy könnyen-gyorsan tanulni nem nagyon lehet. Minél tovább jut az ember, annál több munkával ragaszkodhat apró morzsákat a meglevőkhöz. Nagy csel tehát a Munka és műveltség vetélkedő: betekinteni enged oda, ahová mindenkinél lehet bejárása, de bejutni csak erős akarattal, kitartó munkával lehet. Akkor éri el igazi célját ez a mozgalom, ha egymást ösztönzik továbbra is, akik együtt vették észre: tudni nagy dolog, jutalma pedig, hogy különbek leszünk általa.

Horváth Dezső

BNV — BNV — BNV

Üzleti szerződések

Szerdán tartották a tavaszi BNV utolsó szakmai napját. Délután újra a nagyközönség volt a vásár. A látogatók száma már meghaladta a félmilliót, s a szakmai napok értékelésénél kitűnt: több mint 120 ezer szakmai jegyet vásároltak meg a vállalatok, üzemek, intézmények.

A BNV-t felkereste Tibor Kurtha csehszlovák kohó- és nehézipari államtitkár, Vaclav Hanus általános gépipari miniszterhelyettes, Pjotr Sz. Plesakov szovjet rádióipari miniszter és A. I. Szorokin szovjet kőolajipari miniszterhelyettes.

Az utolsó szakmai napon újabb üzletkötésekre is sor került. Az Elektroiropex egymillió 500 ezer rubeles megállapodást írt alá szovjet partnerével hangszórók szállítására: bolgár cégekkel akusztikai berendezések, stúdiomagnetonok és ipari televíziók exportjára kötött félmillió rubeles szerződést. Ezenkívül román cégekkel hangszórók szállításában, vietnami partnerével pedig stúdiomagnetonok és filmtechnikai berendezések kivitelében állapodott meg.

A Csepel Művek szerszámgépgyára lengyel beruházó vállalatokkal kötött megállapodást, eszerint még az idén új típusú megmunkálóközpontot, jövőre pedig újabb megmunkálóközpontokat, esztrogapákat és menetköszörűket szállít a baráti országokba. A szerződésbe foglalt

érték meghaladja a 120 millió forintot.

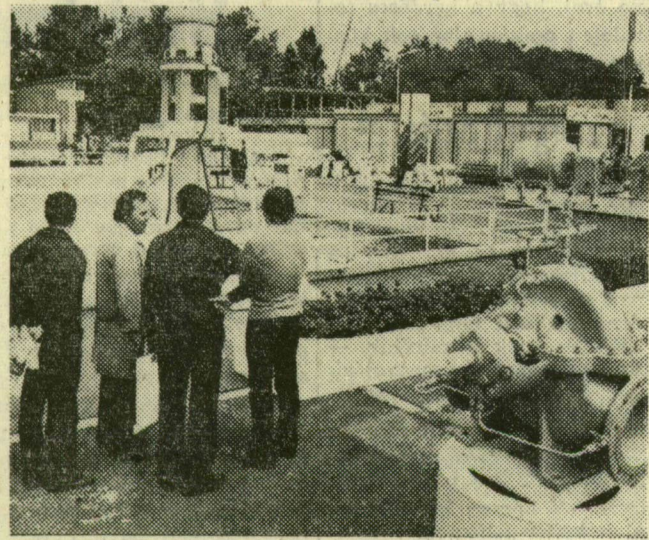
A NIKEX NDK-beli partnerével szerződést írt alá 30 vasúti étkezőkocsi jövő évi importjára, román partnerével pedig geofizikai műszerek szállításában állapodott meg.

Az utolsó szakmai napon a KGST-tagországok kiállítási vezetői nyilatkozatban összegezték a vásár eredményeit.

A Szovjetunió képviselőinek tapasztalatait Alekszandr

Pavlov kiállítási igazgató és Fjodor Torgasov kereskedelmi igazgató összegezte:

A szovjet vállalatok sikeres tárgyalásokat folytattak, több mint 80 millió rubel értékű szerződéseket írtak alá. Ezek megközelítőleg fele-fele arányban export-, illetve importtevételeket tartalmaznak. Magyarországra kohászati alapanyagokat, elsősorban hengerelt lemezt, valamint elektronikus berendezéseket, személygépkocsikat és különféle alkatrészeket szállítanak.

A vásári séta közben gyorsan elfáradnak a látogatók, és felüldülésként is jól hat és mutat a Ganz-MÁVAG különféle hatáskörüi szivattyúit bemutató szabadtéri kiállítás, melyhez egy nagy vízmedence és működés közben egy óriási szivattyú ad látványosságot

A TOT elnöksége tárgyalta

A mezőgazdasági áruforgalom

A mezőgazdasági áruforgalom az eddigienél tervszerűbbé tehető a felvásárlás jobb szervezésével, az anyagi-műszaki és személyi felkészültség javításával, valamint a termelők és a felvásárlók közötti szorosabb együttműködéssel — állapították meg a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsa elnökségének szerdai ülésén, amelyen a testület Szabó István elnökletével megvitatta a mezőgazdasági szövetkezetek szerződéses kapcsolatainak helyzetét.

A kapcsolatok az elmúlt időszakban a korábbinál lényegesen jobban elmélyültek, mindenekelőtt azzal, hogy kialakultak a többszörös termékgazdasági rendszer keretei, és a vállalati árukapcsolatok — az írott jog szerint — a szerződő felek egyenjogúságán alapulnak. A fejlődés ellenére azonban sok még a tennivaló. Az elmúlt időszakban ugyanis sorozatosan olyan

problémák adódtak, amelyek a szerződéses kapcsolatok visszasságaira utalnak. A tévesztések egyike az a félreértés, hogy a beszerzésekben és az áruértékesítésben a többszörös értékesítési rendszer ellenére az indokoltnál kisebb a partner megvásárlásának lehetősége. Ráadásul miközben a szövetkezetek önállóan döntenek a szerződési kérdésekben, a velük közvetlen kapcsolatban álló vállalatoknak „feleltessék”, a trösztök, országos vállalatok viszonylag kevés önállóságot engednek. A tsz-ek a korábbinál lényegesen nagyobb számban kötötték hosszú távú termékértékesítési szerződéseket.

Az elnökség ülésén elhangzott az az észrevétel, hogy — mindenekelőtt a szabványok alkalmazásánál — gyakori a következetlenség.

Az elnökség megvitatta a mezőgazdasági szövetkezetek és a háztáji gazdaságok

együttműködését. Megállapították, hogy — nagyon helyesen — mind több helyen — önálló háztáji üzemet alakítanak ki. Háztáji agromusokat alkalmaznak és ily módon sikerül a korábbinál jobban integrálni a mezőgazdasági kistermelést.

(MTI)

Egészségügyi újítások

Az egészségügyi intézmények újítómozgalmának helyzetéről és a további feladatokról tanácskozott tegnapi ülésén az Orvosegészségügyi Dolgozók Szakszervezetének elnöksége. A beszámoló szerint az 1977-es jelentékeny csökkenést követően 1978-ban már ismét nőtt a benyújtott egészségügyi újítások száma, s meghaladta a kilencszázat. Ezek közül több mint hatszázat

fogadtak el felhasználásra, és ezerhez közelített a díjazott újítók száma. Különösen a gyógyszeripari központoknál élénk az újítókérvés, jó az információk kapcsolata is. A Baranya, a Bács-Kiskun és a Győr megyei, valamint a fővárosi gyógyszeripari központ például rendszeresen ismerteti egymással az elfogadott újításokat. (MTI)

Üdültetés, új szociális beruházások

Gondoskodás a DÉLÉP dolgozóiról

Egy elvett lépés könnyen hetekig, hónapokig ágyba kényszerítheti az embert. Ilyenkor a betegnek gyakran csökken a jövedelme, a vállalatnak meg nő a gondja, hisz minden táppénzen levő dolgozónak megéri a hiányát.

Csongrád megye legnagyobb építővállalatánál, a DÉLÉP-nél elmondták, náluk leggyakoribb a kéz- és lábsérülés; meg igen sok az érrendszeri megbetegedés is. Nem ritka, hogy az említett betegségek miatt kilencven, száz vagy annál is több na-

pig van távol a munkahelyétől a dolgozó. Érthető, a vállalatnál úgy tartják, jobb a bajnak elébe menni, mint utána kullogni. Ezért azok a dolgozók, akiknek a felgyógyulása hosszú időt vesz igénybe, gyógyüdülőbe kapnak beutalót. A tizenegy, huszonegy napos kúrák hasznosságát bizonyítja, a mozgásszervi és érrendszeri betegségekben szenvedőknél lényegesen csökkent a táppénzes napok száma. Tavaly Harkányban, Hévízen, Miskolc-Tapolcan és Hajdúszoboszlón, 200-an részesültek speciális orvosi kezelésben.

A meggögyultak munkába állását segíti a múlt évben alakult rehabilitációs bizottság. A testület tagjai gondoskodnak arról, hogy a dolgozók egészségi állapotuknak megfelelő munkát kapjanak. Szerencsére, nemcsak orvosi javaslataira üdülnek a vállalat dolgozói. Idén a jóléti alap terhére 1400-an, szakszervezeti beutalóval pedig 400-an pihenhetnek különböző üdülőhelyeken.

Pihenni persze munka után szokás. Így a dolgozókról való gondoskodás nemcsak az üdültetésben nyilvánul meg. Szépül a vállalat munkás-

szállója. Évente egy-egy emeletet teljesen felújítanak. A falvédő, az olvasólámpa, a habszivacs természetes tartozéka a megújult szobákban, mint ahogy a hidegmeleg vizes mosdókagylók is. Hódmezővásárhelyen egy meglevő épületet alakítanak lakhatóvá. Ez a 80 embernek szállást nyújtó ház várhatóan a jövő év augusztusára lesz kész. A vállalat Dorozsmai úti kettős számú telepén idén felépült egy korszerű szociális létesítmény. Itt a karbantartók öltözhetnek és fürödhetnek, s ugyanitt orvosi rendelő is van. Az épületet bővítik, egy 200 férőhelyes étteremmel, melegítőkonyhával és búféval.

A kulturált étkeztetés érdekében ételszállító kocsiakat vásárolt a cég. Jelenleg hét ilyen jármű viszi az ebédet Szegeden a különböző munkahelyekre, de továbbiak beszerzését is tervezi a vállalat. S még valami. 1982-ig 22 millió forint értékben vásárolnak alumínium lakókocsikat. Ezeket ott állítják lábakra, ahol viszonylag kevesen — ötvenen-hatvanan — dolgoznak, és gyakran vándorolnak.